

1. Wij wennen aan datgene waar God niet aan went

Gezang 304 zingt: 'De Heer regeert, Zijn Koninkrijk staat vast. Zijn heerschappij omvat de loop der tijden.' dat zien we hier! Vijftien jaar lang heeft de bouw van de tempel stilgelegen, omdat de bouwers niet meer tegen ded bedreigingen, leugens en omkoperij konden. Vijftien jaar lang stilstand. Als mens raak je daaraan gewend. Elke dag wordt het offer gebracht, dat gaat gewoon door, en dat dat gebouw dan niet klaar is, ja... Je legt je erbij neer. Dat is net als bij een verhuizing. Als je net verhuisd bent, dan ben je nog gemotiveerd om alles af te maken. Maar ja, je moet nog steeds een lamp kopen voor in de gang. Daar komt niet van, daar hangt zo'n spaarlamp gewoon aan een snoer. Eerst irriteert je dat nog, maar het went. En na een jaar zie het niet eens meer. Alles went, ook een half afgebouwde tempel. En zo kan het ook zijn in je geestelijk leven. Ja, het is niet helemaal op orde. Je zou er eigenlijk wat aan moeten doen.

Maar ja, je bent eraan gewend geraakt. Er is nog een oude zonde in je leven, iets van vroeger, dat je nooit aan God hebt durven voorleggen. Je hebt nooit met naam en toenaam vergeving gevraagd. Terwijl je wéét: het moet een keer. Weet u wat het beste is? Vandaag nog actie ondernemen. Liefst het uitspreken tegen iemand anders, en samen bidden om vergeving. Zoek maar een biechtvader of een biechtmoeder. En durft u dat niet: doe het dan alleen. Maar spreek het uit naar God, belijd je zonde, dan kun je ruimte gaan ervaren van de vergeving.

Zo'n onbeleden zonde, dat is net zo'n spaarlampje aan een stuk snoer. Of je weet van jezelf dat er in het dagelijks leven nooit van komt om uit de Bijbel te lezen. Je denkt: 'Ja, dat moet ik nog eens veranderen.' Maar je zet geen enkele stap. Je went aan die half afgebouwde tempel. Of je wilt je best inzetten voor de kerk, maar er komt niet van om eens te informeren wat je kunt doen. Denk aan die spaarlamp, en pak 'm nou eens aan!

God went er nooit aan, aan een half afgebouwde tempel. En daarom stuurt Hij die twee profeten op pad: Haggai en Zacharia. Maar goed, dan *zijn* de mensen weer aan het bouwen, en dan is er wéér wat. Daar staat die gouverneur, Tattenai, met zijn kritische vragen. 'Wat gebeurt hier? Wie heeft gezegd dat dit mocht?'

Maar dit keer laten de Joden zich niet ontmoedigen. Ze leggen uit, héél eerlijk, dat die tempel verwoest is omdat hun voorouders ontrouw waren aan God. Vers 11: 'Wij zijn dienaren van de God van de hemel en de aarde (dat is een geloofsbelijdenis! Prachtig!), en wij herstellen de tempel die reeds vele jaren geleden werd gebouwd; een groot koning van Israël heeft de bouw ervan destijds voltooid (Salomo). Maar omdat onze voorouders de God van de hemel hebben vertoerd, heeft Hij hen aan de koning van Babylonië, de Chaldeeër Nebukadnessar, uitgeleverd. Hij heeft deze tempel verwoest en het volk in ballingschap naar Babylonië weggevoerd. Koning Cyrus van Babylonië echter heeft in zijn eerste regeringsjaar bevel gegeven de tempel van God te herbouwen.'

Dus ze zijn eerlijk over de fouten in het verleden, maar ook zijn ze duidelijk over de opdracht die ze hebben gekregen. Die gouverneur kan daar wel een beetje arrogant gaan lopen roepen: 'Wie heeft jullie opdracht gegeven?' Daar kunnen ze wel dégelijk op antwoorden: die opdracht is

gegeven door koning Cyrus zelf! Prachtig om te zien dat de Joden het zelf ook weer helder voor ogen hebben gekregen. Vijftien jaar lang hebben ze zich laten ontmoedigen door dreiging en leugens. Maar nu is hun opdracht hen weer helemaal duidelijk: 'Koning Cyrus zelf heeft ons die opgedragen!' En waarom deed Cyrus dat? Omdat de HERE Zelf, de Koning der koningen, Cyrus daarvoor de opdracht gaf (Ezra 1: 2).

Als je door een moeilijk tijd gaat, met verwarring, angst en dreiging, dan moet je soms worden wakker geschud, om de dingen weer helder te zien. Wat is nou eigenlijk je roeping?

Dat geldt persoonlijk, dat geldt ook voor ons gezamenlijk, als gemeente. Wat is nu eigenlijk onze taak? Bouwen aan de tempel van God! Dat betekent: Zijn Evangelie doorgeven, mensen dienen, en jezelf voeden met de woorden van de Bijbel. Je Schepper eren, voortdurend met Hem in verbinding staan, en zo Zijn ambassadeurs zijn, hier in Schollevaar en in deze omgeving.

2. Tegenslag vormt God om tot zegen!

De gouverneur schrijft het allemaal netjes op. De brief wordt verstuurd, en in dat verre Babylonië wordt een onderzoek ingesteld in de archieven van het paleis. En ja hoor, in dat archief wordt een stuk gevonden waarin koning Cyrus de opdracht geeft om de tempel in Jeruzalem op te bouwen. Het moet zelfs worden betaald met belastinggeld! (Ezra 6: 4). Lang leve het archief! Dus er gaat een brief terug naar gouverneur Tattenai, en daarin schrijft koning Darius (vers 6): 'Laat de bouw ongemoeid. Laat het werk aan de tempel van God ongestoord voortgang vinden. (...)

En ik heb bevel gegeven dat *u* de oudsten van de Judeeërs moet steunen bij de bouw van de tempel van God: zij moeten de kosten steeds volledig vergoed krijgen uit de koninklijke schatkist, uit de belastingopbrengst van de provincie Trans-Eufraat, zolang als nodig is.'

Ja, en het gaat *nóg* verder. Niet alleen de kosten van de tempel *zél*f moeten worden betaald uit de schatkist, nee, óók de kosten van totale offerdienst in Jeruzalem moeten worden gefinancierd door de staat, inclusief álles wat de priesters nodig hebben! En wee je gebeente als je dit bevel niet opvolgt!

U moet zich eens voorstellen: de gezichten van die Joodse bouwers in Jeruzalem, op het moment dat ze deze brief lezen. Ik denk dat ze totaal verbluft zijn geweest! Niet alleen mógen ze doorgaan, nee, ze móeten doorgaan, en ze krijgen alle kosten vergoed! Alle deuren zwaaien met een grote boog voor ze open! De weg ligt vrij! Helemaal! Onvoorstelbaar!

Terwijl er eerst sterke tegenwind was, is er nu de wind in de rug, nee, een storm in de rug! 'De Heer regeert, Zijn Koninkrijk staat vast. Zijn heerschappij omvat de loop der tijden. De adem van Zijn lippen overmamt de tegenstand.' Als al die tegenstand er nu níét was geweest, dan had die gouverneur Tattenai ook die brief niet geschreven naar koning Darius. Dan was iedereen vergeten dat de kosten van de tempelbouw uit de schatkist betaald moesten worden. Maar júíst vanwege die tegenstand stuurt Tattenai die brief, en dan komt er dit antwoord terug! Indrukwekkend! Alle tegenstand, die wordt door God in Zijn hand genomen, en er komt *dés* te meer zegen uit voort! Hoe harder de duivel tekeer gaat tegen God en Zijn Koninkrijk, hoe groter de overwinning van de HERE! Is dat niet bijzonder?! Dat verzin je toch niet, als mens?

3. Steeds weer is dit een terugkerend patroon

En toch is dat een terugkerend patroon in de hele Bijbel. Zomaar een paar voorbeelden. Eeuwen eerder dan deze gebeurtenissen verblijft het volk Israël in Egypte. Het moet slavenarbeid verrichten. Afschuwelijk. Mozes gaat naar de Farao en zegt namens God: 'Laat Mijn volk gaan!' Maar de Farao wil niet. Er komen tien plagen over Egypte, en dan, eindelijk, zegt de Farao: 'Gá dan maar!' Het volk Israël trekt weg, juichend van vreugde! Eindelijk vrij! Maar ze komen bij de Rode Zee, en de Farao krijgt spijt. Hij jaagt achter Israël aan met zijn 600 beste strijdwagens. En daar zitten de Israëlieten als ratten in de val. Voor hen de zee, achter hen de Farao. Ze schreeuwen het uit van angst! Maar wat doet God? Dwars door de zee baant Hij een weg, een droog pad. *De weg ligt open!* Het volk gaat erdoor heen en het komt veilig en wel aan de overkant. Maar als de Farao het ook probeert, dan stort het water terug, en dat hele leger verdrinkt. Israël is zó onder de indruk van die overwinning van God: dat moment, dat blijft in het collectieve geheugen van dat volk gegrift staan, tot vandaag toe! Hoe sterker de tegenstand was, hoe groter de overwinning van God! Nog een ander voorbeeld. Zomaar een klein verhaaltje uit de Bijbel, uit 2 Koningen 4. Er is honger en een hele groep profeten heeft niets te eten. Dan zegt de profeet Elisa: 'Zet de grootste pot op het vuur, en kook moes voor de profeten!' De grootste pot? Hoe kan dat? Waar moet dat eten dan vandaan komen? Afijn, ze gaan zoeken en iemand vindt een slingerplant met daaraan een soort pompoenen, wilde kolokwinten. Hij plukt ze allemaal, ze gaan allemaal in die kookpot en dan gaan ze eten. Maar het blijken giftige vruchten te zijn! Als ze het eten, dan schreeuwen ze het uit: 'Man Gods, de dood is in de pot!' Bijna gaat hier een hele profetenschool te gronde! Door onwetendheid en onzorgvuldigheid, gebeurt hier bijna een ramp! Al deze dienaren van God, ze lopen levensgevaar! Maar wat gebeurt er? Elisa werpt een hand meel in de pot, en dan is het gevaar weg. Het is goed! En in een tijd van hongersnood is hier de grootste kookpot boordevol heerlijk eten! Een aanval op het Koninkrijk van God wordt door de HERE in Zijn handen genomen, en Hij laat er een grootse overwinning uit voortkomen!

Ziet u het patroon? En dat patroon, dat is het meest indrukwekkend herkenbaar op de kruisheuvel Golgotha. Als Jezus op aarde leeft, dan doet de satan er álles aan om Jezus te vernietigen. Hij probeert Jezus te verleiden, te ontmoedigen. Dat lukt allemaal niet. Dan zet hij mensen op tegen Jezus. De Joodse leiders. En één van de discipelen, Judas. In de nacht wordt Jezus gevangen te nemen. Hij wordt meegenomen, bespot, gemarteld, geslagen aan het kruis gespijkerd. Zelfs God trekt Zich terug, het wordt aardedonker. Satan viert zijn triomf, samen met zijn trawanten! Maar wat blijkt? Dat afschuwelijke kruis, dat neemt God in Zijn hand, en juist dat kruis, dat wordt het overwinningsteken voor miljarden mensen! Terwijl de duivel dácht dat hij Jezus vernietigde, werkte hij, zonder het te beseffen, alleen maar mee aan het plan van God om mensen te redden. Juist de kruisdood van Jezus betekende de redding voor de wereld. Juist door Zijn dood kon Jezus van binnenuit de dood beroven van zijn kracht.

Ziet u het patroon? De Heer regeert! Hoe sterker de tegenstand, hoe groter Zijn overwinning! Denkt u dat het toeval is dat kort na de holocaust de staat Israël ontstond? 19 eeuwen lang hebben Joden er alleen maar van kunnen dromen: weer een eigen staat in het eigen land. Het leek volslagen onmogelijk, politiek onhaalbaar. Maar juist de holocaust, met zijn onbeschrijflijke ellende, zorgde in de

wereldpolitiek voor een kanteling: er móést wel een Joodse staat komen. God nam de aanval op Zijn volk in Zijn hand en liet er een wonder uit voortkomen.

En zo is het ook in de geschiedenis van de kerk: juist daar waar christenen worden vervolgd, juist daar groeit de kerk. Waar wij geen wegen zien, daar opent God een weg.

4. Gods bestuur is als de processie van Echternach

Eerst zie daar niets van, van die open weg! Denkt u maar aan die tempel die vijftien jaar stillag. Aan de Israëlieten die het uitschreeuwden bij de Rode Zee. Denkt u maar aan de discipelen die wanhopig bij het kruis stonden. Denkt u maar aan die vreselijke beelden van de deportaties van Joden uit heel Europa. Soms zie je er niets van! Dan lijkt het alsof je alleen maar stappen achteruit moet zetten. De tegenstand is te groot! Maar God regeert de wereld zoals een springprocessie in Echternach: twee stappen achteruit, drie stappen vooruit. Soms lijkt het of je alleen maar stappen terug zet. Of de duivel je wegduwt. Maar wees nooit bang! Want God laat je in plaats van die twee stappen achteruit drie stappen vooruit zetten! Als Hij zóver gegaan is dat Hij Zijn eigen Zoon heeft gegeven, dan is niets teveel voor Hem! Vol vertrouwen mogen we een nieuw seizoen ingaan. Met de blik gericht op Jezus Christus, de enige Redder en Verlosser! Hij zegt het: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.' De Heer regeert! Zult u het onthouden? Denk maar aan die verblufte gezichten van die tempelbouwers, daar in Jeruzalem. En doet u er maar een beroep op bij God, heel praktisch. We hebben dat als kerkenraad ook gedaan, twee jaar geleden. We hadden een seizoen achter de rug waarin het niet goed liep. Spanningen in de kerkenraad. Vergaderingen waar je als een berg tegenop zag. En we realiseerden ons: 'Zó probeert de boze ons uit elkaar te drijven.' Twee jaar geleden, aan het begin van het nieuwe seizoen, zijn we bij elkaar gekomen, met onze partners. We zijn hier, voorin de kerk, op de knieën gegaan, letterlijk. We hebben onze schuld beleden en God gesmeekt om ons één te maken. dat moment zullen we nooit vergeten, want terwijl we zaten te bidden, was er een donderslag, zo'n klap als ik nog nooit gehoord had. De bliksem was ingeslagen in een elektriciteitshuisje, hier vlakbij de kerk. Maar zoals het onweer in de natuur de zaak laat opklaren, zo heeft die avond ook in de kerkenraad de zaak laten opklaren. God Zelf had gesproken. Hij nam al die spanningen en narigheid in Zijn handen, en liet er zegen uit voortkomen. Sindsdien hebben we dat duidelijk gemerkt. Als God spreekt, dan ligt de weg open.

5. Denk aan de ijsbergen

In de buurt van Groenland drijven veel ijsbergen. Als je daar komt, kán het zijn, dat je sommige ijsbergen de éne kant op ziet drijven, en andere ijsbergen juist de andere kant op. Dat begrijp je niet. Maar als je dan goed oplet, dan zie je het verschil. De kleine ijsbergen drijven naar de ene kant, en de grote ijsbergen drijven naar de andere kant. Dat komt hierdoor. De kleine ijsbergen worden in beweging gezet door de wind, en door het wateroppervlak, dat de éne kant op gaat. Maar de grote ijsbergen, met veel ijs tot diep onder water, die worden meegenomen door de diepe zeestroming. Soms is het in ons leven net zo verwarrend. Het éne lijkt erop te wijzen dat God wél leeft en aan het werk is, en het andere lijkt erop te wijzen dat Hij er niet is, dat alles alleen maar slecht gaat. Maar dat laatste, dat is de oppervlakte. Diep in de zee van de geschiedenis is de stroming van Gods werk in de wereld. Hij gaat door. En wij mogen mee, een nieuw seizoen in. De weg ligt open! Amen.